

UPRAVNO SODIŠČE
REPUBLIKE SLOVENIJE

Evidenčna številka: UL0012766

Datum odločbe: 07.07.2016

Senat, sodnik posameznik: Petra Hočevar (preds.), Lara Bartenjev (poroč.), Andrej Kmecl

Področje: OKOLJSKO PRAVO - LOVSTVO

Institut: varstvo živali - ohranjanje biotske raznovrstnosti - zavarovane živalske vrste - volk - odvzem iz okolja - predpogoji za uveljavljanje izjem

Zveza: ZON člen 1, 2, 5, 7, 12, 26, 81. Uredba o zavarovanih prostoživečih živalskih vrstah člen 7, 7a, 8. Pravilnik o odvzemu osebkov vrst rjavega medveda (*Ursos arctos*) in volka (*Canis lupus*) iz narave člen 2.

Jedro

V obravnavnem primeru za gre izjemo od splošne prepovedi namernega ubitja volkov na celotnem naravnem območju razširjenosti vrste volk, zato jo je treba razlagati ozko, upoštevati pa je treba tudi načelo previdnosti, ki je temeljno načelo evropske okoljske politike in pomeni, da v primeru dvoma prevlada korist varstva okolja pred drugimi interesi.

Osnutek Pravilnika o spremembah povzema strokovno mnenje ZGS, iz katerega izhaja, da je podlaga za predlagan odstrel volkov 6. alineja 7. člena Uredbe. Iz razlogov, navedenih v osnutku Pravilnika o spremembah izhaja, da trije predpisani predpogoji pred sprejemom izpodbijanega dela Pravilnika v obravnavnem primeru niso izkazani.

Izrek

I. Tožbi se ugotovi tako, da se odpravi Priloga 2 Pravilnika o odvzemu osebkov vrst rjavega medveda (*Ursos arctos*) in volka (*Canis lupus*) iz narave (Uradni list RS, št. 28/09 do 78/2015) in se zadeva vrne vrne istemu organu v ponovni postopek.

II. Tožena stranka je dolžna tožeči stranki povrniti stroške tega postopka v znesku 15 EUR v roku 15 dni od vročitve te sodbe, od poteka tega roka dalje do plačila z zakonskimi zamudnimi obrestmi.

Obrazložitev

1. Toženka je z izpodbijano Prilogo 2 Pravilnika o odvzemu osebkov vrst rjavega medveda (*Ursos arctos*) in volka (*Canis lupus*) iz narave (Uradni list RS, št. 28/09 do 78/2015, v nadaljevanju Pravilnik) med drugim odločila, da se v taksativno navedenih loviščih v petih lovsko upravljaljskih območjih v načrtovalskem

obdobju od 1. oktobra 2015 do 30. septembra 2016 izvede načrtovani odvzem sedmih volkov (I. točka), ki se izvede z odstrelom do 31. 1. 2016 in od 1. do 30. 9. 2016 (II. točka). V nadaljevanju določa tudi pogoje za izvedbo t.i. prednostnega odstrela (III. točka) ter posamezne omejitve, ki jih morajo lovske družine upoštevati pri izvedbi načrtovanega odstrela, in sicer, da se t. i. redni odstrel volkov ne izvaja v poimensko določenih loviščih s posebnim namenom (IV. točka), da se volkulj z istega leta položenimi mladiči praviloma ne lovi in da se praviloma odstrel le manjše živali v tropu (V. točka), da je treba izjemni odstrel v času še neizpolnjenega načrtovanega odstrela in v času, ko je načrtovani odstrel v posameznem LUO že izpolnjen, vključiti v načrtovani odstrel tega LUO (VI. točka) ter da smrtnost volka, ki bi nastala kot posledica dostrelitve v prometni nesreči ranjene živali, ne šteje za odstrel (VII. točka).

2. Tožnici se s takšno odločitvijo ne strinjata in v tožbi zatrjujeta, da je Priloga 2 Pravilnika v neskladju s prvim odstavkom 26. in 81. členom Zakona o ohranjanju narave (v nadaljevanju ZON), 73. členom Ustave RS in 16. členom Direktive Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst (UL L 206, 22. 7. 1992, v nadaljevanju Habitatna direktiva) in predlagata njeno razveljavitev. Med drugim navajata, da se z izpodbijanim delom Pravilnika neustavno in nezakonito posega v populacije vrste *Canis lupus* na območju Slovenije, kar predstavlja nedopusten poseg v ustavno varovano naravno znamenitost in redkost (73. člen Ustave) in s tem ogroža biotske raznovrstnosti, kar podrobneje pojasnita. Poudarjata, da je Vlada v skladu s 26. členom Zakona o ohranjanju narave pooblaščen sprejeti varstveni režim za zavarovano vrsto. Že samo ime (varstveni režim), še toliko bolj pa nadaljnja zakonska usmeritev 81. člena ZON glede ukrepov, ki jih ta režim zajema, kažeta na to, da gre za varovanje vrste oziroma posameznih osebkov varovane vrste pred človekovimi posegi vanje. Glede na to poseganje v osebke vrste, ki je po naravi najtežje (odstrel), ni mogoče utemeljiti kot ukrepa varstva te vrste. Še več, odvzem iz narave z odstrelom pomeni dopuščanje lova na zavarovano vrsto, ki je skrito pod imenom odvzem iz narave in je z zakonom izrecno prepovedan. Odstrel namreč vršijo lovci in se v načinu izvajanja v ničemer ne razlikuje od lova. Poleg tega navajata, da konkretno tolmačenje zakonskih pooblastil skozi 7.a člen Uredbe o zavarovanih prosto živečih živalskih vrstah (v nadaljevanju Uredba) in Pravilnika ni v duhu Habitatne direktive. Opozarjata na tri teste, po katerih je odstrel po Habitatni direktivi dopusten in navajata konkretne razloge, zakaj menita, da nobeden od navedenih testov v obravnavanem primeru ni izpolnjen. Poleg tega navajata razloge, zakaj v obravnavanem primeru niso izpolnjeni pogoji selektivnega odvzema, omejenega odvzema in odvzema pod strogo nadzorovanimi pogoji. Poudarjata, da toženka ni zavzela kritičnega stališča do predstavljenih stališč Zavoda z gozdove Slovenije (v nadaljevanju ZGS) in Zavoda Republike Slovenije za varstvo narave (v nadaljevanju ZRSVN), niti se ni opredelila do različnosti stališč.

3. Toženka v obširnem odgovoru na tožbo navaja razloge, zakaj meni, da je tožba neutemeljena, izpodbijani del Pravilnika pa pravilen in zakonit. Predlaga zavrženje tožbe v delu, v katerem tožnici predlagata razveljavitev 2. člena Pravilnika oz. 2. člena Pravilnika o spremembah Pravilnika o odvzemu osebkov vrst rjavega medveda (*Ursus arctos*) in volka (*Canis lupus*) iz narave (Uradni list RS št. 78/2015), v preostalem delu, v katerem se nanaša na razveljavitev (odpravo) Priloge 2 Pravilnika oz. Pravilnika o spremembah Pravilnika o odvzemu osebkov vrst rjavega medveda (*Ursus arctos*) in volka (*Canis lupus*) iz narave (Uradni list RS št. 78/2015), pa zavrnitev oz. podrejenost, zavrnitev tožbe v celoti.

4. Tožba je utemeljena.

5. Sodišče uvodoma navaja, da je po petem odstavku 17. člena Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanju ZUS-1) toženka pravna oseba, ki je izdala upravni akt, s katerim je bil postopek odločanja končan, zastopa pa jo organ, ki je ta upravni akt izdal. V konkretnem primeru je izpodbijani akt izdala ministrica, ki je predstojnica ministrstva, ki je organ Republike Slovenije. Toženka je torej država. Sodišče je zato štel, da

tožnici vlagata tožbo le zoper Republiko Slovenijo, ki jo zastopa Ministrstvo za okolje in prostor, ne glede na to, da sta iz previdnosti kot toženko navedli še ministrico.

6. Po presoji sodišča sta obe tožnici izkazali pravni interes za vložitev predmetne tožbe. Prva tožnica je društvo, ki je pridobila status, ki deluje v javnem interesu po ZON, zato ima po tretjem odstavku 137. člena ZON pravico zastopati interese ohranjanja narave v vseh upravnih in sodnih postopkih. Po 13. točki 11. člena ZON je ohranjanje narave vsako ravnanje, ki se opravlja zaradi ohranitve biotske raznovrstnosti in varstva naravnih vrednot. Izpodbijanje izpodbijanega akta pomeni delovanje zaradi ohranitve biotske raznovrstnosti (sestavine biotske vrste so po 19. točki 11. člena ZON rastlinske in živalske vrste) in varstva naravnih vrednot. Ni sporno, da volk predstavlja varovano vrsto, ki že sama po sebi predstavlja naravno vrednoto, hkrati pa je tudi bistvenega pomena za biotsko raznovrstnost. Druga tožnica pa je nevladna organizacija, ki ima pridobljen status delovanja v javnem interesu na področju varstva okolja na podlagi 153. člena ZVO-1, katerega namen je po prvem odstavku 2. člena ZVO-1 tudi ohranjanje biotske raznovrstnosti.

7. Tožnici s tožbo izpodbijata 2. člen Pravilnika o spremembah pravilnika o odvzemu osebkov vrst rjavega medveda (*Ursus arctos*) in volka (*Canis lupus*) (Uradni list RS, št. 78/2015), ki določa, da se Priloga 2 Pravilnika nadomesti z novo prilogo 2, ki je njegov sestavni del. Iz nove Priloge 2 izhaja, da ureja načrtovani obseg odvzema volkov (7 osebkov) ter časovno in prostorsko razporeditev načrtovanega odvzema volkov (od 1. oktobra 2015 do 30. septembra 2016). V nadaljevanju Priloga 2 Pravilnika določa tudi nadaljnje pogoje in omejitve, ki jih morajo lovske družine upoštevati pri izvedbi tega odstrela. Zato ima izpodbijani Pravilnik, ne glede na njegovo poimenovanje, v izpodbijanem delu (Priloga 2, ki je njegov sestavni del), naravo posamičnega akta, kar pomeni, da je naslovno sodišče pristojno za odločanje o njegovi zakonitosti (2. člen ZUS-1). Tako je odločilo tudi Ustavno sodišče v sklepu U-I-217/14 z dne 17. 12. 2014.

8. V zadevi je torej sporna zakonitost Priloge 2 Pravilnika, ki je njegova sestavni del.

9. Sodišče uvodoma poudarja, da je volk (*Canis lupus*) v Sloveniji ogrožena in zavarovana vrsta in ga je prepovedano odvzemati iz narave, kar ni sporno. V Habitatni direktivi je volk naveden kot vrsta, ki jo je treba strogo varovati in je med drugim prepovedana vsaka oblika namernega ujetja ali ubitja osebkov teh vrst v naravi (točka (a) odstavka 1 člena 12 Habitatne direktive). Odstopanje od strogega varstva osebkov volka je dovoljeno le izjemoma. V 16. členu Habitatne direktive so določeni razlogi za odstop od te določbe, in sicer 1. odstavek določa, da če ni druge zadovoljive možnosti in če odstopanje ne škoduje vzdrževanju ugodnega stanja ohranjenosti populacij zadevne vrste na njenem naravnem območju razširjenosti, države članice lahko odstopijo od členov 12, 13, 14 ter 15(a) in 15(b) (a) zaradi varstva prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst in ohranjanja naravnih habitatov; (b) da preprečijo resno škodo, zlasti na posevkih, živini, gozdovih, ribištvu in vodi ter drugih vrstah premoženja; (c) zaradi interesov zdravja ljudi in javne varnosti ali zaradi drugih razlogov prevladujočega javnega interesa, ki je lahko tudi socialne ali gospodarske narave, in zaradi koristnih posledic bistvenega pomena za okolje; (d) zaradi raziskovanja in izobraževanja, zaradi doseljavanja in ponovnega naseljevanja teh vrst ter za to potrebno vzrejo, vključno z umetnim razmnoževanjem rastlin; (e) da pod strogo nadzorovanimi pogoji dovolijo selektiven in omejen odzem ali zadrževanje nekaterih osebkov vrst, navedenih v Prilogi IV, v omejenem številu, ki ga določijo pristojni nacionalni organi.

10. Direktive Evropske unije v državah članicah ne učinkujejo neposredno, pač pa so države določbe direktiv dolžne prenesti v svoj pravni red, s tem da sprejmejo ustrezne zakone in podzakonske predpise. Republika Slovenija je volka zavarovala z Uredbo. Izjeme iz 16. člena Habitatne direktive je prenesla v svoja pravni red v 7. členu Uredbe, ki skoraj dobesedno povzema navedenih pet razlogov iz odstavka 1 člena 16 Habitatne direktive z eno pomembno razliko. Razlog iz točke (e) odstavka 1 člena 16 Habitatne direktive, "da pod

strogo nadzorovanimi pogoji dovolijo selektiven in omejen odvzem ali zadrževanje nekaterih osebkov vrst, navedenih v Prilogi IV, v omejenem številu, ki ga določijo pristojni nacionalni organi", je v slovenski pravni red prenesen strožje: poseganje je dovoljeno zaradi "selektivnega in omejenega odvzema živali iz narave zaradi uravnavanja velikosti populacije z okoljem, pod strogo nadzorovanimi pogoji v omejenem številu". V Sloveniji je torej uporaba razloga iz točke (e) odstavka 1 člena 16 Habitatne direktive omejena na uravnavanje velikosti populacije z okoljem.

11. Toženka je z izpodbijanym delom sklepa dovolila odstrel na podlagi izjeme, določene v točki (e) odstavka 1 člena 16. člena Habitatne direktive, ki je implementirana v Uredbi, v kateri se odstrel dodatno utemeljuje z razlogom uravnavanja velikosti populacije z okoljem (6. alineja prvega odstavka 7. člena).

12. Evropska komisija je za pomoč pri poenotenju izvajanja 12. in 16. člena Habitatne direktive sprejela Smernice Evropske komisije o strogem varstvu živali v interesu skupnosti (Guidance document on the strict protection of animal species of Community interest under the Habitats Directive 92/43/EEC, Final version, v nadaljevanju Smernice), ki med drugim razlagajo, da je treba upoštevati tri predpogoje, pod katerimi je možno uveljavljanje izjem po 16. členu Habitatne direktive: obstoj enega ali več razlogov, ki so navedeni v prvem odstavku 16. člena, da ni drugih zadovoljivih možnosti in da poseg ne bo škodoval vzdrževanju ugodnega stanja ohranjenosti populacije, pri čemer je dokazno breme na državi. Ob neizpolnjevanju kateregakoli od navedenih predpogojev je uveljavljanje izjeme nemogoče.

13. V zadevi je torej treba ugotoviti, ali je toženka za dovoljen odstrel na podlagi izjeme, določene v šesti alineji prvega odstavka 7. člena Uredbe oz. točke (e) odstavka 1 člena 16 Habitatne direktive, izkazala obstoj treh navedenih predpogojev. Pri tem sodišče pripominja, da tudi 2. člen Pravilnika določa, da je dopusten odvzem osebkov iz narave, če ni druge možnosti za uravnavanje populacije z okoljem, in to ne škoduje ohranitvi ugodnega stanja zavarovane živalske vrste.

14. Slovenija od leta 2009 dovoljuje odstrel volkov s pravilnikom po členu 7.a Uredbe. V postopku sprejemanja pravilnika je izvedba preverb iz omenjenih treh testov predpisana v okviru "strokovnega mnenja", v katerem mora pripravljalec (ZGS) predstaviti stališča do obstoja razlogov in pogojev za odstopanje od strogega varstva volka in podati oceno o vplivu odstrela na ohranjanje ugodnega stanja populacije volka (drugi odstavek 8. člena Uredbe), do njega pa se mora pisno opredeliti tudi organizacija, pristojna za ohranjanje narave (ZRSVN, peti odstavek 8. člena Uredbe).

15. Presoja sodišča glede izkazanosti navedenih predpogojev je v obravnavanem primeru torej omejena na razloge, ki izhajajo iz osnutka Pravilnika o spremembah Pravilnika o odvzemu osebkov vrst rjavega medveda (*Ursos arctos*) in volka (*Canis lupus*), objavljenem dne 7. 9. 2015 (v nadaljevanju osnutek Pravilnika o spremembah), ki temelji na Strokovnem mnenju za odstrel velikih zveri za obdobje od 1. 10. 2015 – 30. 9. 2016, ki ga je izdelal ZGS (v nadaljevanju strokovno mnenje ZGS), Pisnem stališču organizacije ZRSVN z dne 16. 7. 2015 (v nadaljevanju pisno stališče ZRSVN) in odgovora ZRS z dne 4. 8. 2015 k pisnemu stališču ZRSVN .

16. Sodišče uvodoma pojasnjuje, da gre v obravnavanem primeru za izjemo od splošne prepovedi namernega ubitja volkov na celotnem naravnem območju razširjenosti vrste volk, zato jo je treba razlagati ozko, upoštevati pa je treba tudi načelo previdnosti, ki je temeljno načelo evropske okoljske politike in pomeni, da v primeru dvoma prevlada korist varstva okolja pred drugimi interesi.

17. Osnutek Pravilnika o spremembah povzema strokovno mnenje ZGS, iz katerega izhaja, da je podlaga za

predlagan odstrel volkov 6. alineja 7. člena Uredbe. Iz razlogov, navedenih v osnutku Pravilnika o spremembah izhaja, da trije predpisani predpogoji pred sprejemom izpodbijanega dela Pravilnika v obravnavanem primeru niso izkazani.

18. Glede na predhodne navedbe je treba najprej odgovoriti na vprašanje, ali je toženka izkazala, da gre v obravnavanem primeru za selektiven in omejen odvzem volkov zaradi uravnavanja velikosti populacije z okoljem.

19. V zadevi ni sporno, da volk v naravnem okolju ne potrebuje človekovega poseganja za uravnavanje velikosti populacije. Pritrjuje pa sodišče toženki, da je potrebno upoštevati tudi družbeni vidik okolja, ki določa toleranco ljudi do volka.

20. Iz strokovnega mnenja ZGS, ki ga toženka povzema v osnutku Pravilnika o spremembah izhaja, da je predlagani odstrel za ohranjanje ugodnega stanja populacije volkov, tako iz vidika socialne sprejemljivosti nekaterih interesnih skupin, kot tudi uravnavanja prostorske razporeditve, tako primeren, kot tudi nujen ukrep, pri čemer se ZGS sklicuje na dokumenta Strategija ohranjanja volka (*Canis lupus*) v Sloveniji in trajnostnega upravljanja z njim (sklep Vlade RS z dne 24. 9. 2009) in v Akcijskem načrtu za upravljanje populacije volka (*Canis lupus*) v Sloveniji za obdobje 2013-2017 (sklep vlade z dne 6. 2. 2013 in spremembe 12. 3. 2015) zapisane pozitivne učinke odstrela: in sicer, da legalni odstrel volkov znotraj nekaterih interesnih skupin poveča toleranco in celo njihov interes za ohranjanje te vrste, da je odstrel smiseln v primeru, kadar prostor z družbenega vidika ni primeren za stalno ali občasno prisotnost volkov, da je z odstrelom, usmerjenim na robno območje razširjenosti populacije, mogoče preprečevati pojavljanje škod na premoženju, kjer volkovi niso redno prisotni ter da se z odstrelom lahko zmanjša obseg nezakonitega lova.

21. Sodišče ugotavlja, da so ugotovitve v strokovnem mnenju ZGS, ki so povzete v osnutku Pravilnika o spremembah, pavšalne in neizkazane do te mere, da jih ni mogoče preizkusiti.

22. Iz strokovnega mnenja ZGS izhaja, da lahko legalni odstrel znotraj nekaterih interesnih skupin poveča toleranco in celo interes za ohranjanje te vrste. Pri tem niti ni navedeno, na katere interesne skupine se ta ugotovitev nanaša, niti ne temelji na konkretnih podatkih, ki bi navedeno dokazovali.

23. Sodišče se sicer strinja z ugotovitvijo toženke, da je odstrel v izjemnih okoliščinah smiseln, če prostor z družbenega vidika ni primeren za stalno ali občasno prisotnost volkov, kar je toženka izpostavila kot drugi razlog, s katerim je utemeljevala potrebo po uravnavanju velikosti populacije volkov z okoljem z odstrelom. Pri tem pa ni izpostavila prav nobenih konkretnih podatkov o tem, da se volkovi v Sloveniji naseljujejo na takem prostoru, niti konkretnih podatkov o tem, da bi zaradi take naselitve prihajalo do konfliktov med prebivalci in volkovi.

24. Prav tako ni navedla konkretnih podatkov o tem, da se volkovi v Sloveniji naseljujejo na območjih, kjer sicer niso bili prisotni, ter tam povzročajo škodo na premoženju, kar je tretji razlog, ki ga je toženka navedla za utemeljitev odstrela. Sodišče pritrjuje tožnicama, da bi v takem primeru šlo za razlog iz točke (b) odstavka 1 člena 16 Habitatne direktive, pri čemer bi bilo treba izkazati, da gre za resno škodo.

25. Prav tako pa je neizkazana trditev, da lahko legalni odstrel zmanjša obseg nezakonitega lova. Toženka niti ni navedla konkretnih podatkov o tem, koliko sploh je nelegalnega odstrela volkov v Sloveniji, predvsem pa se tudi ni oprla na nobeno uradno raziskavo, s katero bi to svojo trditev utemeljila.

26. Poleg tega sodišče ugotavlja, da iz osnutka Pravilnika o spremembah ne izhajajo razlogi, zakaj bo prav odstrel navedenega števila volkov (8) uravnal populacijo volkov z okoljem in zakaj ni upoštevano pisno stališče ZRSVN, iz katerega izhaja, da bi bil sprejemljiv odstrel do dveh volkov zaradi "uravnavanja velikosti populacije z okoljem" zaradi dviga družbene nosilne kapacitete pri interesni skupini lovcev zaradi zmanjšanja krivolova. Zgolj izraženo prepričanje toženke, da bo načrtovana kvota legalnega odstrela pripomogla k manjšemu ilegalnemu odstrelu, in pavšalna navedba, da bi se v primeru načrtovanega odstrela dveh osebkov volkovi širili na območje, kjer ljudje zaradi dolgotrajne odsotnosti te vrste niso več navajeni sobivati z njimi, kar ni izkazano z nobenim dokazom, ne zadostuje.

27. Nadalje je treba ugotoviti, ali je toženka izkazala, da ni drugih zadovoljivih možnosti za uravnavanje populacije volkov z okoljem, kot je odstrel navedenega števila volkov. Iz osnutka Pravilnika o spremembah izhaja, da iz strokovnega mnenja ZGS izhaja, da zadovoljivih možnosti za reševanje večine predstavljenih problemov na kratek rok ni ter da je mogoče sprejemljivost volkov in odnos javnosti do volka izboljševati z ozaveščanjem javnosti, kar je dolgoročen proces, pri čemer toženka sama ugotovi, da javnomnensjske raziskave v Sloveniji kažejo na sorazmerno pozitiven odnos ljudi do volkov. Glede potencialne škode na drobnici pa ZGS sam navaja, da jo je možno reševati z varovanjem drobnice, vendar odškodninski sistem še ni v celoti prenovljen. Iz navedene argumentacije toženke sodišče ocenjuje, da je toženka sama ugotovila, da je odnos ljudi do volkov pozitiven ter da obstajajo druge možnosti za rešitev večine izpostavljenih problemov, na primer ozaveščanje javnosti, varovanje drobnice, bolj učinkovit odškodninski sistem in sistem sofinanciranja. Zgolj prepočasno izvajanje ukrepov s strani države pa po presoji sodišča ne more biti legitim razlog za izvedbo ukrepa odstrela volka, ki se, kot rečeno, lahko izvede zgolj izjemoma.

28. Nazadnje pa je treba še ugotoviti, ali je toženka izkazala, da poseg ne bo škodoval ugodnemu stanju populacije. Habitatna direktiva v točki (i) člena 1 določa, da je stanje ohranjenosti "ugodno", če podatki o populcijski dinamiki te vrste kažejo, da se sama dolgoročno ohranja kot preživetja sposobna sestavina svojih naravnih habitatov, in če se naravno območje razširjenosti vrste niti ne zmanjšuje niti se v predvidljivi prihodnosti verjetno ne bo zmanjšalo, in če obstaja in bo verjetno še naprej obstajal dovolj velik habitat za dolgoročno ohranitev njenih populacij. Tako ZGS, kot ZRVN ugotavljata, da je stanje populacije volka v Sloveniji ugodno, s čimer se toženka strinja, pri tem ZGS izhaja iz ugodnega stanja Dinarsko-Balkanske populacije, katere del je slovenska populacija volkov, ZRVN pa se opira na podatke monitoringa projekta Slowolf v letih 2010-2011. Sodišče pritrjuje tožnicama, da je za zadostitev pogoju izkazanosti "ugodnega stanja ohranjenosti populacije" bistveno, da je zagotovljeno redno izvajanje monitoringa populacije ter upoštevati ugodno stanje populacije na ravni države, saj drugačna razlaga daje podlago za možnost neomejenega odvzema volkov v Sloveniji. Ker ugotovitev ZGS, da je stanje populacije volka v Sloveniji ugodno, izhaja iz stanja Dinarsko -Balkanske populacije, ista ugotovitev ZRSVN pa iz podatkov monitoringa projekta Slowolf iz let 2010-2011, je ni mogoče preizkusiti.

29. Poleg tega po presoji sodišča tudi ni nepomemben vpliv zakonitega odstrela na stabilnost posameznih tropov. Odstrel odraslih volkov lahko neposredno ogroža ugodno stanje populacije. Zato bi bilo treba ugotoviti tudi smrtnost odraslih volkov oziroma volkov, sposobnih razmnoževanja oz. število obstoječih parov, sposobnih razmnoževanja.

30. Ker, kot rečeno, trije predpisani predpogoji pred sprejemom izpodbijanega dela Pravilnika niso izkazani, ga je sodišče, brez presoje ostalih tožbenih navedb, odpravilo na podlagi 3. točke prvega odstavka 64. člena Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanju ZUS-1) in zadevo vrnilo v ponoven postopek. V ponovljenem postopku bo morala toženka ugotovljene nepravilnosti odpraviti.

31. Ker je sodišče ugodilo tožbi in odpravilo izpodbijani del Pravilnika (Prilogo 2), sta tožnici v skladu s tretjim odstavkom 25. člena ZUS-1 glede na opravljena procesna dejanja in način obravnavanja zadeve upravičeni do povračila stroškov postopka v pavšalnem znesku v skladu s Pravilnikom o povrnitvi stroškov tožniku v upravnem sporu (v nadaljevanju Pravilnik). Ker je bila zadeva rešena na seji, tožnici pa v postopku nista imeli odvetnika, se jima na podlagi prvega odstavka 3. člena Pravilnika priznajo stroški v višini 15,00 EUR. Zakonske zamudne obresti od stroškov postopka tečejo od poteka roka za njihovo prostovoljno plačilo (prvi odstavek 299. člena Obligacijskega zakonika; tako tudi načelno pravno mnenje Vrhovnega sodišča RS z dne 13. 12. 2006). Pri tem sodišče dodaja, da bo plačana sodna taksa za postopek vrnjena po uradni dolžnosti (opomba 6.1/C taksne tarife Zakona o sodnih taksah, ZST-1).

Datum zadnje spremembe: 25.11.2016